

La travessa de les Medes i la vida contradictòria

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

L'11 d'abril Raül Romeva era al Masnou entrenant-se per a la proesa que tenia prevista per a l'estiu: la travessa nedant entre les illes Medes i les Formigues. Ell, expert nedador, estava il·lusionat amb el repte i no li passaven pel cap capbussades en aigües més tèrboles. Fins al dia que li van proposar la gran travessa per alta mar: encapçalar la llista unitària per al 27-S que s'acabaria convertint en Junts pel Sí. Explicarà l'anècdota durant la seva intervenció en el primer acte públic de la candidatura, davant del Museu Martorell del Parc de la Ciutadella.

Les primeres files estan plenes de polítics. El trident Rull, Turull i Corominas. Anna Simó i Marta Rovira. L'exconseller Josep Bargalló i els consellers Homs, Mascarell i Vila. Antoni Castellà amb els seus quilos de laca. Carles Puigdemont combatent la calor amb un granissat de llimona. Toni Comín, Jordi Sánchez i Quim Torra. Jordi Del Rió, d'Avançem, cinèfil empedreït, que em recorda que avui -5 d'agost- és el dia que va morir Marilyn. Romeva arriba amb Eduardo Reyes i Germà Bel. És l'home de moda, el gendre somiat, el Varufakis català. Hi ha lluites severes per veure qui li incrusta l'etiqueta més ridícula. El paren per fer-se fotos sota el sol inquisidor d'agost. L'espai es queda petit molt aviat. Bé, més ben dit, l'espai és insòlitàment petit. Sento que algú de l'organització hi veu la part positiva: "Està bé que es vegi desbordat. Que es noti que som molts!"

S'ha format cua davant d'una taula. Regalen samarretes de Junts pel

Casamitjana, Castellà, Comín, Rovira i Rull en l'acte d'ahir de la candidatura de Junts pel Sí. CÈLIA ATSET

Sí. Blanques amb la inscripció verda o vermella. Hi ha algun problema amb l'ordre de la cua i amb les talles: "Dóna'm una XXL, que aquesta no m'entra!" Veig també una noia que en llueix una de groga de l'*Ara és l'hora*. On vas a parar, antiquada!

Van pujant a l'escenari els rostres més visibles de la llista: Lluís Llach, Muriel Casals, Eduardo Reyes, Oriol Amat, Germà Bel, Montserrat Palau, Josep Maria Forné i Carmina Castellví. La famosa societat civil que injecta transversalitat a la iniciativa.

Estil Romeva basteix el relat com si expliqués un conte

Reyes treu l'artilleria de l'èpica. Rememora la manifestació del 1977, quan va descobrir que Catalunya era especial i mereixia sacrificis: "Ara aquí em teniu per sacrificar-me". Gràcies, Eduardo, t'ho agraïm. La presentadora, la periodista Pilar Caracelas, presenta Oriol Amat com "un home d'èxit amb capacitats admirables" i ell sembla voler amagar-se sota l'escenari. Bel recorda quan era diputat del PSOE i assessor de ministres i va fracassar volent-los fer entendre les especificitats de Catalunya. Lluís Llach apel·la també a l'èpica: "Volem deixar de ser aspirants a ciutadans i ser ciutadans de ple dret".

És el pròleg a la intervenció de Romeva, que basteix el relat com si expliqués un conte. Glossa l'esforç col·lectiu, defensa Pep Guardiola de les crítiques rebudes -"Ell, que va ajudar Espanya a guanyar uns Jocs Olímpics"- i es posa filosòfic quan explica la incomoditat inicial davant la possibilitat d'encapçalar una llista que inclou antics rivals polítics: "És una contradicció, sí, però per això som aquí, per entendre les contradiccions de la vida". La travessa de les Medes a les Formigues pot esperar. ■